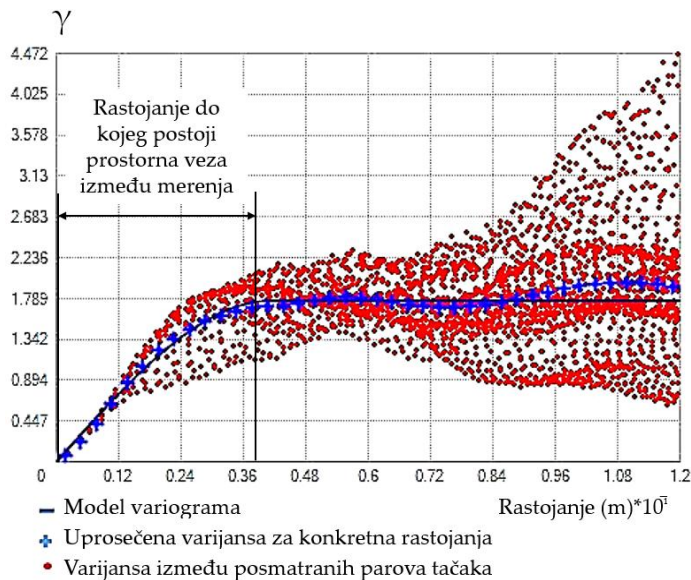

satelitski snimci, snimci prinosa itd. (Oliver i Carroll, 2004, slika 1.5c). Za razliku od IDW, kriging sagledava vezu između tačaka koje nisu samo susedne već se modeliranje varijanse obavlja između tačaka koje su na većem rastojanju. Variogram (slika 1.4) može se računati za celokupnu površinu polja gde su u poređenju uključene sve tačke, bez obzira na međusobno rastojanje (globalni variogram) ili se može izračunati u svakom kvartu za upotrebu samo u lokalnoj tački predviđanja (lokalni variogram).

Slika 1.4. Variogramski model (Gausov) dobijen iz podataka (Kostić, 2015)

podaci pouzdani, a metoda interpolacije odgovarajuća, postoji objektivna mogućnost da je grupisanje podataka takvo da daje pogrešnu sliku ili da maskira određene vrednosti. U tom smislu, svaki GIS program pruža mogućnosti odabira kriterijuma grupisanja vrednosti koje su mapirane u opciji definisanja simbologije. Intervali se prikazuju u vidu legende koja objašnjava o kom parametru se radi i daje intervale vrednosti koje su asocirane odgovarajućim bojama (slika 1.6). Odabir broja intervala doprinosi pregledu varijabilnosti polja (slika 1.7). **Ukoliko se odabere suviše mali broj intervala, dobija se mapa koja prikazuje manji stepen varijabilnosti, dok prevelik broj intervala stvara utisak postojanja velikih razlika na relativno malim rastojanjima.** Generalno pravilo prilikom izrade mapa u preciznoj poljoprivredi jeste odabir od pet do 10 kategorija. Osnovni smisao odabira odgovarajuće simbologije je da razmera intervala na najbolji način prikaže važne promene parametra koji se posmatra. U većini GIS programa postoje standardni kriterijumi za formiranje intervala, od kojih su najznačajniji:

- jednaki intervali (slika 1.8a),
- količinski intervali (slika 1.8b),
- prirodni intervali (slika 1.8c),
- standardna devijacija (slika 1.8e) i
- intervali koje definišu korisnici.

Kriging rešava mnoge nedostatke matematičkih metoda interpolacije, uzimajući u obzir karakter varijacije u prostoru putem izračunavanja variograma. Pri ovoj tehnici izrade mapa postoje dve faze, i to matematičko modeliranje prostorne zavisnosti između merenja i na osnovu modela se pravi mapa. Grafički prikaz podataka u vidu mapa (slika 1.5) veoma je atraktivan za opisivanje neke prostorne promenljive na polju. **Međutim, čak iako su**